

Az elgázoltak védelme.

Budapesten kétféle ember jár az utcákon: akiket már elgázoltak és akiket már majdnem elgázoltak és csak egy szerencsés véletlennek köszönhetik azt, hogy nem kerültek a kocsikerekek alá. Azenban akit már egyszer elgázoltak, az is ki van téve annak, hogy még egyszer elgázolják, aki pedig valamilyen szerencsés véletlennek, egy félreugrásnak, vagy egy kéznél álló ember lélekjelenlétének hála eddig szerencsésen elkerülte a kocsikerekeket, még mindig ki van téve annak, hogy végre is alájük kerül.

Budapest az örült sofförök és a részeg kocsisok városa. Az a város, ahol semmiféle rend nem szabályozza a kocsi- jövését-menését, meri rendőrszem nincsen minden utcasarkon és mert a kocsisokban és a sofförökben nincsen annyi tisztesség, hogy a rendes és szabályszerű hajtást maguk és a közönség érdekében kötelezőnek tartják akkor is, ha nem fenyegeti őket rendőri fölírás.

Nálunk menő-jövő kocsi- kétségbeejtő forgataga az utca, mert nem lehet arra az egyszerű szabályra rászoktatni a járóművek kormányzóit, hogy a kocsi vagy az automobil mindig az utca baloldalán hajtson. Nálunk, ha valaki az úttesten, vagy különösen ha egy téren akar átmenni, akrobatához méltó ügyeskedéssel kell jobbra, balra ugrálnia, mert soha sem tudja, melyik kocsi, melyik automobil merre akar hajtani és nem lesz-e pillanat alatt a nyakán?

A főváros most szervezett egy külön detektívtestületet „közlekedési rendőrség” név alatt. Ezek a közlekedési rendőrök összevissza fognak sétálni az utcán és nem lesz egyéb dolguk, mint hogy a kocsisokat és sofföröket figyeljék. Ha a fiakkeres gorbáskodik és túl sokat követel, ha a kocsi és automobilek gyorsan hajtának és nem akarnak rendet tartani, a közlekedési rendőrség közelben levő tagja elől! és igazságot tesz, a kocsis, soffört fölírja és azután megbírságotlatja.

Ez nagyon szép dolog lenne, ha egész Budapest területét tele tudnák szórni ezekkel a közlekedési rendőrökkel, tartunk azonban tőle, hogy az a néhány száz polgári ruhás ember nem lesz arra elég, hogy a mostani mizériákon segítsen. Hiába jelennek meg a közlekedési rendőrök az utcán, a mi csont-

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Tárgy 385.85
	Cím <i>Az elgázoltak védelme.</i>		Hely
	Forrás: <i>Magyar szó</i>		Idő "1913"
	Bp-	1913 10/17.	Személy
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	385.85 1913

jainkat, a mi tagjaink épségét továbbra is fenyegetni fogják az örült sofförök és a részeg kocsisok.

Épen azért érdeklődéssel veszünk tudomást arról a reformeszméről, melyet Párisból jelentenek. Párisban akció indult meg abban az irányban, hogy a francia főváros utcáin, ahol a sűrű közlekedésben szintén igen gyakran fordulnak elő balesetek, ne adjanak más kocsisnak és más sofförnek hajtási engedélyt, csak annak, akik az általa esetleg elgázoltakat előre biztosított baleset ellen.

Gyakori helyzet mindenütt, nálunk is, hogy amikor egy elgázolás történik, a gazdát nem lehet megbüntetni, mert hiszen nem ő az oka az elgázolásnak, a kocsis vagy a soffört pedig felesleges kártérítésre kötelezni, hiszen szegény ördög, akinek nincsen semmije, akin ugy sem lehet megvenni az elgázolt szerencsétlen gyógykezelésének és megnyomorodásának árát. A magyar bíróságok előtt fejlődött ugyan ki egy olyan gyakorlat, mely szerint a gazdát kártérítésre kötelezték azon az alapon, hogy nem tanúsított kellő gondot a kocsis vagy a sofför megválasztásában, ez a gyakorlat azonban ingadozó, azoakivül különben is változó valami, mert megeshetik, hogy a bíróság egyszerre csak ismét az ellenkező gyakorlatot követi. Megeshik ezenkívül az is, hogy a gazda maga is szegény ördög, akinek azon a kocsin kívül nincsen semmije. Az a kocsi ló pedig, ha el is vesszük tőle, igen kevés ellenérték a levágot lábért, vagy a megnyomorodott kézért, nem is szólva arról az esetről, amikor ez az elgázolás kenyérkeres-főntartójától íesztotta meg valamelyik családot.

Az a párisi akció kielégítő megoldását hozná

mindezeknek a problemeáknak, a bi... gok minden esetben fizetnének, amikor kocsi- vagy automobilek szerencsétlenné tettek embereket. Ezen kívül a biztosításnak volna még egy hatása: vigyázóbbak és lelkiismeretesebbek lennének azok a kocsisok és azok a sofförök, akik ma minden felelősségérzet nélkül nyargalásznak végig az utcákon, mert nagyon jól tudják, hogy rajtuk nincsen mit megvennie annak a szerencsétlennek, akit elütnek. Természetes, hogy azok a biztosító társaságok egyre súlyosabb és drágább feltételek alatt vállalnák el az olyan kocsisnak vagy sofförnek a biztosítását, aki már elgázolt valakit s ezzel tanujelét adta ügyetlenségének és lelkiismeretlenségének. Nagyon valószínű, hogy végül akadna kocsis és akadna sofför, akinek a biztosítását egyáltalában nem vállalnák el, sűrű elgázolások után annyira kevésnek találnák a benne rejlő személyi garanciát arra, hogy nem fogja a járókelők testi épségét veszélyeztetni. És akkor az ilyen sofför és az ilyen kocsis automaticæ tiltódnék ki az utcáról, mert biztosítás hiányában nem kaphatna hajtási engedélyt.

Irigyeljük Párist, ha ott ez életbelép és kérve kérjük :hamarosan kényszerítsék nálunk is a kocsis urakat és a sofföröket arra, hogy biztosítsák csontjaink épségét. Ha már nincs orvosság, amint az utcára lépünk, a sincs bőrünk biztonságban, legalább tudjanak kárpótolni bennünket azért, ha nyomorekká tesznek és ne dobjanak oda a szerencsétlenséggel egyidejűleg az utcasarokra koldulni.